

Cirkulär.

1891. Fran Poststyrelsen i Finland N:o XXXIII.

77.

För att anordna postföringen i landet, till den del densamma verkställes å landsväg, på ett ändamålsenligt, men tillika billigt sätt, har posten, i stället att såsom förut fortskaffas med gästgifveriskjuts och alltid ledsagas af postiljon, efter hand öfverlåtits till befordran af entreprenörer, dels med och, i de flesta fall, utan ledsagning af postiljon, hvarjemte för korta och mindre trafikerade kommunikationsleder behovet af postgång tillfredsstälts genom s. k. landtbrefbäring, jemväl verkställd af entreprenörer.

Ehuruväl vid antagning af dessa entreprenörer afseende fästes icke uteslutande vid prisbilligheten, såsom af Poststyrelsens cirkulär N:o IV (5) för den 4 Februari 1890 närmare framgår, och fastän entreprenörerna i allmänhet antagas derjemte till extra postiljoner, så hafva deras sysslanden, grundande sig på aftal, mera egenskap af verkliga entreprenader än af tjänstebefattningar.

Det oaktadt hafva entreprenörerna tid efter annan, dels direkte hos Poststyrelsen, dels genom vederbörande postanstalter, föreburit att dem tillkommande ersättningsbelopp vore otillräckliga och ej stode i skäligt förhållande till det arbete, dem åligger utföra, samt fördenskull anhållit att dem måtte tilldelas „löneförhöjning.“

I anledning häraf ser sig Poststyrelsen föranlåten föreskrifva postanstalterna att, der entreprenörerna förklara sig icke vidare nöjas med de ersätt-

ningsbelopp, de sjelfva betingat sig, böra de anvisas att inom den i kontrakten bestämda tid (allmänligast den 1 September) uppsäga kontrakten eller, om de ej finna sig hugade dertill, *inom samma tid*, så framt något afseende å deras önskningsmål skall kunna fästas, hos Poststyrelsen anhålla genom den postanstalt, hvarest kontrakten uppgjorts, förhöjning i ersättningen; ankommande det å postanstalterna att vid anmälan om dylik anhållan utlåta sig i saken öfver hufvud och särskildt derom, huru entreprenör fullgjort sina åligganden.

78.

Emedan, enligt Chefens för Öfverstyrelsen för posten och telegraferna i Kejsaredömet offentliggjorda tillkännagifvande, de i Australien befintliga *Fidschi öarna* inträdt i den allmänna världspostföreningen, skall korrespondens, som utvexlas med nämnda öar, vid postbefordran underkastas samma vilkor och stadganden, som andra föreningsländers korrespondens.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 25 November 1891.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

Kiertokirje

1891.

Suomen Postihallitukselta.

N:o XXXIII.

77.

Jotta maamme postinkuljetus, mikäli se tapahtuu maanteisin, saattaisiin asianmukaisesti, mutta samalla huokeasti järjestetyksi, on posti sen sijaan, että se ennen on kuljetettu kestikievarikyydillä ja aina postiljonin seurassa, vähitellen annettu urakalla kuljettavaksi osaksi postiljonin mukana osaksi ja useammassa tapauksissa ilman postiljonia. Sen ohessa on postikulun tarvetta lyhyillä ja vähemmin kuljetetuilla kulkuväylillä tyydytetty n. k. maalaiskirjeenkantamisella, jota myöskin on urakalla toimitettu.

Vaikka ei, tällaisia urakkoitsioita otettaessa, aina ole yksinomaan huomioon otettu hinnan halpuutta, kuten Postihallituksen kiertokirjeestä N:o IV (5) Helmikuun 4:ltä p. 1890 v. tarkemmin näkyy ja vaikka urakkoitsijat yleisesti otetaan myöskin ylimääräisiksi postiljoniksi, niin on heidän työnsä, jotka perustuvat sopimukseen, pikemmin pidettävä todellisina urakkoina, kuin virantoimina.

Siitä huolimatta ovat urakkoitsijat aika ajoin osaksi suorastaan Postihallitukselle osaksi asianomaisten postitoimistojen kautta valittaneet, että heille tulevat palkkiomaksut olisivat riittämättömät, eivätkä olisi kohtuullisessa suhteessa siihen työhön, johonka he ovat velvoitetut, ja sen vuoksi anoneet, että heille myönnettäisiin „palkankorotusta.“

Tämän jokdosta katsoo Postihallitus tarpeelliseksi käskeä postitoimistojen ilmoittaa urakkoitsioille, että heidän, milloin he eivät tahdo tyytyä sii-

hen korvaukseen, johon he itse ovat suostuneet, tulee välipuheissa määrätyn ajan kuluessa (tavallisesti 1:ksi p. Syyskuuta) sanoa irti välipuheet, tahi joll'eivät he ole siihen halullisia, *saman ajan kuluessa*, jos tahtovat, että heidän anomuksiansa voidaan ottaa huomioon, anoa Postihallitukselta sen postitoimiston kautta, jossa välipuheet ovat tehdyt, korvauksen korotusta, ja tulee postitoimistojen, kun sellainen ilmoitus tehdään, antaa lausuntonsa asiassa yleensä ja varsinkin siitä, kuinka urakkoitsija on tehnyt tehtävänsä.

78.

Koska Keisarikunnan posti- ja telegrafilaitosten Ylihallituksen Ylipäällikön julkaiseman tiedonannon mukaan Australiassa olevat *Fidschji-saaret* ovat yhtyneet yleiseen mailmanpostiyhdistykseen, niin tulee korrespondensi, jota välitetään mainittujen saarien kanssa, postikuljetuksessa alistettavaksi samojen ehtojen ja säädösten alaiseksi, kuin muidenkin yhdistykseen kuuluvien maiden kirjevaihto.

Helsingissä, Postihallituksessa Marraskuun 25:nä päivänä 1891 v.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

Suomensi:
H. Helenius.